

Columniste Sarah Woltz kiest bewust voor 'een belachelijk leven'

Genieten van een onderbeenamputatie

Lieke de Kwant

Onder het pseudoniem Julia Franken beschreef Sarah Woltz (27) ruim vier jaar lang in Medisch Contact haar ervaringen als geneeskundestudent. Inmiddels is ze anios chirurgie. 'Ik heb geen tweede keus. Als ik die had, zou ik wel gek zijn als ik heelkunde koos.'

Als enige in Nederland vond ik het ziekenhuiseten heerlijk, het zachte bed lag erg goed en het was toch wel stoer om mijn vriendinnen op te bellen om te vertellen dat ik in het ziekenhuis lag.' Sarah Woltz had ziekenhuizen 'altijd al leuk' gevonden, en toen ze op haar 16de zelf werd opgenomen, vond ze dat wel een avontuur. Hoewel de aanleiding – veel te weinig trombocyten – zorgwekkend was en de beenmergpunctie een drama, schrijft ze er in april 2007 opvallend luchtig over in haar column *In opleiding*. 'Twee dagen later kwam de uitslag: geen leukemie. We waren vast blij, hoewel ik me dat moment niet meer kan herinneren.'

Idiopathische trombocytopenische purpura (ITP) was de diagnose, en met een recept voor negen maanden prednison op zak mocht Sarah naar huis. 'De maanden daarna, toen ik geregeld bloed moest laten afnemen, deed ik dat bijna met plezier', vertelt ze nu. Het is nauwelijks verrassend dat het ziekenhuis – de locatie Westeinde van het Medisch Centrum Haaglanden – inmiddels haar wereld is.

Pseudoniem

Na een lange werkdag als anios heelkunde schuift Sarah aan in café Byblos. De tijd om zich te verschuilen achter een pseudoniem is voorbij; ze wil wel een interview geven en herkenbaar op de foto. 'Bij mijn sollicitatie heb ik ervoor gekozen om de column op mijn cv te zetten. Ik ben er best trots op en het heeft me veel gebracht op het gebied van zelfreflectie en inzicht in het artsenvak. Gelukkig reageerden ze bij het Westeinde onverdeeld positief.'

Toch was het pseudoniem onmisbaar in de jaren dat Sarah *In opleiding* schreef. 'Vooral tijdens de coschappen zou het spanning geven hebben. Dan denken ze in het ziekenhuis: oh, nu komt die columniste van MC. Wat gaat die schrijven over ons? Artsen vinden toch een beetje dat alles binnen de muren moet blijven.'

Dat ondervond Sarah na een coschap heelkunde in het buitenland, waar ze zich had verwonderd over het gedrag van de artsen. In haar column schrijft ze dat ze opdracht krijgt een vrouw met een diabetische voet te behandelen. 'Als ik

In opleiding

De columns van Julia Franken, de schrijversnaam van Sarah Woltz, verschijnen deze week in boekvorm. De bundel *In opleiding* is een mooie schets van de wording van een arts. Alle dilemma's en verrassingen waar geneeskundestudenten tegenaan lopen, beschrijft Franken met humor en een scherpe pen. *In opleiding* is een uitgave van Medisch Contact/Reed Business en is verkrijgbaar via 0314 358 358. Prijs: 17,95 euro.

Bij dit artikel op www.medischcontact.nl vindt u een link om dit boek online te bestellen.

Sarah Woltz: 'De column heeft me veel gebracht op het gebied van zelfreflectie en inzicht in het artsenvak.'

beeld: De Beeldredactie, Ruud van Zwet

20 centimeter fibula heb blootgelegd, komt de arts-assistent binnen. "O, dat been moet eraf, stop maar", is haar enige commentaar. Ik blijf gedesillusioneerd achter met een vragende blik van de patiënt. Ze schrikt niet, maar luistert gelaten naar mijn uitleg. Gaat dit in Nederland ook zo?

Omdat Sarah enkele details heeft beschreven, is haar ware identiteit te achterhalen. Terug in Leiden, waar ze studeert, wordt ze ter verantwoording geroepen. 'Als ik had willen klokkenluiden had ik maar naar de inspectie moeten gaan. Ik moest voor de commissie professioneel gedrag verschijnen. Gelukkig zeiden de commissieleden: ga vooral zo door. Het was ook nooit mijn bedoeling om te klokkenluiden, ik wilde gewoon mijn ervaringen opschrijven.'

Opengesneden buiken

Sarah, die destijds haar hart al had verloren aan de heelkunde, heeft even gevreesd voor haar carrière. 'Het is al zo moeilijk om ertussen te komen. Ik heb echt gedacht: nu kan ik 't vergeten. Hoe leuk ik schrijven ook vind, arts zijn is het hoogste. Ik wilde niet dat het schrijven ten

coste daarvan zou gaan.' Door de enthousiaste reacties van anderen op haar columns is ze daar inmiddels niet meer zo bang voor. Vastberaden

heeft ze haar eerste schreden op het chirurgische pad gezet. Door in de avonden en weekenden onderzoek te doen en extra te studeren, hoopt ze haar kansen op een opleidingsplaats te vergroten. 'Als je alleen braaf je werk doet als anios, kom je er niet.'

Goed beschouwd is het 'een belachelijk leven' waar ze voor heeft gekozen, zegt Sarah opgewekt. 'Ik probeerde me ertegen te verzetten. Dit moet ik niet willen, dacht ik steeds. Het is zo zwaar. Iedereen waarschuwt je. Laatst zei een anesthesioloog nog: je bent gek. Dan denk ik: je hebt een punt. Maar ja, dat opereren, daar gaat het me om.'

In maart 2010 schrijft ze daarover in haar column: 'Om geheel opzettelijk de meest ongebruikelijke situaties te veroorzaken, zoals opengesneden buiken en doorgeknipte ribben, lijkt mij een dagbesteding die nooit vervelt.' De liefde is in de tussentijd niet bekoeld. 'Ik heb geen tweede keus. Als ik die had, zou ik wel gek zijn als ik heelkunde koos.'

Leuke machomannen

Opereren is overigens niet het enige wat haar aantrekt in het snijdersvak. 'Chirurgen zijn ontzettend leuke machomannen', staat in haar column van juli 2009. Ook daarover is ze niet van gedachten veranderd. 'Af en toe kunnen ze bijten', zegt ze laconiek. 'Maar ach, als je je daardoor laat intimideren, dan kies je geen heelkunde. Zo zijn chirurgen. Lekker direct. En gelukkig maar.'

Het thema 'moederschap' is nog wel een onopgeloste kwestie in Sarah's toekomstvisie. 'Later wil ik mijn eigen neonaat', bekende ze begin 2010 na haar eerste kennismaking met baby's bij Kindergeneeskunde. En een paar maanden later, toen haar keuze bijna was gemaakt: 'De serieuze reactie van een gynaecoloog verontrust me: Chirurgie? O, wil je geen kinderen?' Nog steeds heeft ze geen idee hoe ze heelkunde en een gezin zou kunnen combineren. 'Maar ja, ik zie het wel als het zo ver is. Dit is nu mijn leven.' En de hoogtepunten in dat leven spelen zich af in de ok. 'Vorige week mocht ik assisteren bij een onderbeenamputatie en dat is dan weer puur genieten. Daar doe ik het voor.'

'Het was nooit mijn bedoeling om te klokkenluiden'

Bestelinformatie over het boekje en een link naar alle columns van Sarah Woltz, alias Julia Franken, vindt u bij dit artikel op www.medischcontact.nl.